

L. Varsen: Den Række af Lovfor-
slag, som staa paa Dagsordenen for i Dag,
har efter min Formening en vis Forbindelse
med hverandre saaledes, som det ogsaa kom
frem under Forhandlingerne om den første
Sag, idet enkelte Medlemmer vistnok vare
vel tilbøjelige til at strejfe ind paa, hvad
der egentlig kun vedkom de andre Love. Jeg
vil haabe, at den højtærede Formand vil
være noget liberal med Hensyn til Ordenens
Overholdelse i saa Henseende, thi Forslagene
have jo dog en saadan væsentlig Sammen-
hæng, navnlig de to første, at det kan være
vanskeligt her i Tinget at behandle den ene
af de Sager, som Forslagene indeholde,
uden ogsaa at komme til at omtale den
anden. Smidstid forekommer det mig, at
der dog er en Væsenforskel mellem det
første Forslag og det nu foreliggende om
Landsbypræsters Vønning. Jeg kan forstaa,
at den nuværende Minister ifølge sin Stil-
ling kan udtale sig saa aldeles bestemt og
skarpt imod det første Forslag, fordi det jo
griber ind i Samfundsanliggender paa en
Maade, som den Side, hvortil den højt-
ærede Minister hører, ikke finder forsvaret
og rigtigt, og tillige vil gribe ind i For-
hold, som ville stille de geistlige Embedsmænd
paa en helt anden Fod end de øvrige Em-
bedsmænd i Landet, idet man nemlig ganske
vist i Henhold til det noget mere, jeg havde
nær sagt, intime og fortrolige Forhold, der
paa Landet skulde være mellem en Præst
og hans Menighed, kan forsvare, at give
Menighederne Ret til selv at vælge deres
Præster, hvilket der jo ikke er Tale om eller
Tanke paa med Hensyn til Retsbetjente og
andre øvrige Embedsmænd. Men det fore-
kommer mig rigtigt, at der er en meget
væsentlig Forskel paa disse to Forslag, og at
denne Forskel kunde bidrage til, at selv den
højtærede Minister fra sit Synspunkt kunde
være med til, at man selv i disse Tider,
hvor de storpolitiske Rivninger staa saa
skarpt, som en Slags Mellemting og for at
saa Tiden til at gaa, om jeg saa maa sige,
i denne Samling kunde forhandle denne
Sag om Landsbypræsternes Vønning rigtig
alvorlig og grundig.

Den Tanke, der ligger til Grund for
Forslaget, er jo den, at Præsterne paa dette
Punkt skulle stilles i Lighed med de andre
Embedsmænd i Landet, og for saa vidt Re-
geringen og dette Ting og selvfølgelig ogsaa
det andet skulde enes om den Betragtning,
at Landsbypræsterne i vore Dage — det
fordrer Tiden, og det er, om jeg saa maa
sige, i Samklang med den fremskredne Op-
fattelse — bør lønnes i Lighed med andre
Embedsmænd, saa vilde der vel nok være

Udsigt til at naa det Resultat. Det er ud-
talt baade af fremragende Jurister og
Præster i denne Sag, at disse Midler, som
der her er Tale om, nemlig Midlerne til
Præstelønningerne, ubeløkkende ere Stats-
midler og maa betragtes som saadanne.
Derfor vi kunne enes om dette Punkt, og
der synes at kunne findes et vist Haab
derom, da den nuværende Kultusminister
just ikke havde itidig her at spørge Bispe-
raadet til Raads derom, idet det er givet,
at dette Spørgsmaal kun omhandler almin-
delige borgerlige Interesser, Vønningsspørgs-
maal, da er det min Overbevisning, at en
Lov om Præsternes Vønning kan have nogen
Udsigt for sig. Og denne Lov har været og
er endnu en hel Del ventet ude i Befolknin-
gen. Der er næppe nogen Sag, der har
staaet paa Dagsordenen i længere Tids-
rum, som i den Grad har optaget Folks
Tanker. Den nuværende Vønningssmaade er
i Virkeligheden meget upraktisk, og det
forekommer mig, at dette Forslag, selv
om det er indbragt privat, særlig
og i højere Grad end andre kunde blive og
fortjener at være Genstand for en grundig
Behandling, for at man muligvis derigennem,
om man end ikke ellers kunde opnaa Resul-
tater i denne Samling, dog kunde komme
saa vidt, at dette Spørgsmaal kunde blive
løst trods de Tilstande, hvorunder vi leve,
og hvorunder det ser ud til, at vi skulle
leve i en Række af Aar. Jeg kan ikke andet
end udtale min Erkendtlighed til det ærede
Medlem for Bølle Amts 2den Valgtreds
(Berg) for at have indbragt denne Sag, og
jeg kan ikke inde andet, end at en saadan
Sag kan grundig behandles, vedtages og
gennemføres til almindelig Gavn baade for
Befolkningen og de kirkelige Embedsmænd,
uanset den almindelig politiske Stilling, vi
leve under. Jeg skal tillade mig at minde
om, at denne Sag en Gang tidligere har
været til Behandling her i Tinget, og vi,
der den Gang vare Tilhørere — jeg havde
selv den Gang den Ære at være Medlem
af dette Ting — vare lige ved fuldt og fast
at tro, at denne Sag var bleven til Lov.
Det var saa nær ved det — hvis jeg maa
tillade mig at bringe det i det høje Tings
Erindring — at det daværende Medlem fra
Svendborg (S. N. Hansen), som vi jo alle
vide havde meget stor Indflydelse her i Tinget,
og Ministeren vare enige. Man mente der-
for, at der skulde komme noget ud af For-
slaget, som vel at mærke havde samme Grund-
tanke som dette Forslag, men da traadte det
daværende Medlem for Viborg Amts 4de
Valgtreds (Kjær) skarpt og bestemt op imod
den Udsigt, der var til at saa Forslaget gjort